

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus vt homini impijssimo vitæq[ue] extinctori æquiparetur & ad
crudelissimam mortem poscatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Amoris cordis Iesu plenitudo quibus indicij manifesta

siue beneficentiam deserere, sed potius omnia in nostram & plerumq; in eorum qui huiusmodi malis atq; molestijs premebant, salutem conuertere: nunquam non hoc clementissimi, pijsimi, amorq; plenissimi cordis indicium, eubertissimumq; est testimonium? Verum ubi hanc contingit verè diuinam clementiam inuenerit in homine? Certè in nullo præterquam in solo Christo homine Deo.

Iesus ut homini impijsimo vitaq; extinctori aequiparetur, & ad crudelissimam mortem poscatur.

Partis alterius Argumenti explicatio.

Collatio Iesu ad Barrabam.

Barrabas cur bene vocetur filius diaboli. Ioan. 8.

Matth. 27. Luca 23.

Ioseph. bell. Iud. lib. 2. cap. 11.

Barrabas quanto viuendi desiderio tenebatur.

CONSIDERATA igitur prædicta Christi clementia, aperi oculos ad stupendum mirumq; aliquid contemplandum. Contuere enormem peccatorumq; iniquitatem, quantam puta ab initio seculi haud comperimus. Cerne quomodo ignobili ac vili populo Iudæorum, mortâ alicuius scelerum deprecatur eregione collocati proponuntur duo: agnus videlicet mansuetissimus, & rapacissimus lupus: tenerrima, immaculata, patientissimamq; ouicula, iuxta foetidissimum hircum: virtus inquam bonitatisq; inuincibilis opponitur contra nequam flagitiosum: hinc Saluator, illic constituitur Iatro. Dominus dominorum ac omnium regum Rex, erga vilissimum nebulonem Dei filius, cum filio diaboli. Filius namq; non incongruè dicitur diaboli Barrabas ille Iatro, vel propter opera sua facinorosa ac studia, quomodo & Christus Iudæos vocat ex patre esse diabolo: vel quia (vt quidam volunt) Barrabas, si vno r & duplici b scribatur, significat diaboli filium. Proponuntur itaq; simul à Pilato (quomodo dixi) Dei filius & filius diaboli, daturq; vniq; discernendi iudicium, eligendiq; optio è duobus, eum scilicet qui sit melior, vitaq; dignior, cui propter festi priuilegium donetur vita. Electus igitur à populo est Iatro tanquã Christo melior, & vita donandus: reprobatus Christus, tanquam vita indignus. Postponitur Christus Dei filius, viliorq; æstimatur latrone: nec solum postponitur, verum etiam dum Iatro postulat ad vitam, Christus poscitur ad crucem. Hic Barrabas, vt Euangelista dicit, Iatro erat insignis & seditiosus, qui in tam sancta ciuitate, sancto tempore, & congregata vndiq; omnifariam innumera populi multitudine, tumultum excitauerat: vbi ex leui principio multorum millium potuisset strages euenire: quemadmodum Iosepho teste, alio quodam tempore milite stipendiario in derisionem Iudæorum nudata posteriora obijciente, supra triginta milia hominum, tumultu suscitato, perierant. Hic igitur Barrabas, quantumlibet sua esset vita reipublicæ perniciosus, nihil tamen æstimasset multorum millium hominum innocentium mortem, modo suam facinorosam omnibusq; periculosam ac pestilentem vitam, patrandis malis alijs compluribus feruaret. Considerandum itaq; quomodo is per quem cælum, terra, & omnia que in eis sunt, visibilia & inuisibilia, imperatores, reges, principatus, potestates, Angeli & homines creati sunt: in cuius manu subsistunt omnium corpora, spiritus, tempus, fortuna, substantia, esse & viuere, collocatur, comparatur ad hunc scædum vilissimumq; nebulonem. Porrò, cum hic audax, effrons, nequam, eregione Christi, & Christus erga ipsum velut ei in malitia similis, populo peruerso proponeretur, vt alterum ad vitam, alterum eligeret ad mortem, quanto putas viuendi desiderio tenebatur pessimus hic Iatro, quamuis vitam

vitam turpissimam profusq; intolerabilem ageret? Profectò licet vitæ eius pestifera & indignissima conseruatio, foret extinctio saluberrimæ vitæ ac Deo dignæ vitæ Christi: quæ quidem vel vna hora melior, preciosior, Deo acceptior, gloriosiorq; & hominibus vtilior est, quam mortalium cuncto- rum in vniuerso mundo esse potest vita: maluit tamen hic nebulo mille eiuf- modi vitas salutare, quam suam cunctis noxiam, perire. At verò è regione Christus deflexo capite, demissis oculis, manibus compositis, mansuetissimo corde, maturo ac humili gestu, animo patienti, silenti ore stabat. Quantumq; Barrabas pestifer, impudens nebulo, aspirabat ad vitam, cupiens se, quamuis flagitiosum, innocentissimo Iesu præferri: tantum & multò plus ad mortem anhelabat Christus pro peccatoribus perferendam, quorum Barrabas vnus e- rat. Ita fit, vt virtus postponatur iniquitati, & latro præferatur fidelissimo propugnatori, Domino, tutori, datori vitæ præsentis sempiternæq;. Aduerte hic tamen, Barrabam non solum Iesu præferri ad vitam, ita vt Iesus, quamuis veluti latrone indignior, & Barraba vtilior seu posterior, in vita tamen etiam seruaretur, sed pro maiori contemptu Iesu, ad vitam latro, Christus verò non ad vitam, sed ad ignominiosam mortem postulatur, tanto intervallo la- troni postpositus, quantum interest inter vitam & mortem. Porrò maleuo- lis, miseris, maledictis Iudæis hæc inuidia, cæcæq; latronis conseruatio, salua- toris verò interemptio non impunè euenit: quandoquidem post passionem Christi mox Hierosolyma eorum metropolis latronibus & sicarijs adeò re- pletur, vt publico foro cunctis formido, & nulla esset viuendi securitas. Tan- tus enim omnibus metus aderat moriendi, vt iam interemptus quisq; super- stite æstimaretur felicius, quod ille semel pœnam cum vita deposuisset, hic omni hora mortem expectans, vel ipso metu continuè moreretur. Quibus tamen nullum consilium, nullum suffragabatur subsidium, vt potè qui sibi- ipsis hoc malum a seauerant, interficientes Iesum saluatorem, latronem vita honorantes. Quam innocentior adhuc Pilatus, qui tantopere pro liberatio- ne Christi laborauit, propterea solum cum latrone nequissimo, & alioqui o- mnibus odioso Christum proponens, vt facilius esset occasio Christo vitam impetrandi? Cupiebat enim, vt si Iudæi Christo parcere nollent, tanquam in- nocenti, parcerent ei vel tanquam reo, sed ex Iudæorum supplicatione & pro- pter festi priuilegium redempto: quod nisi interuenisset, iam de sua vita actû esse etiam ipse Christus intelligeret. Eam ob rem odiosissimum quem habuit vinctum sceleratissimumq;, cum Christo proposuit, quo omnino sperabat ad- huc Christum acceptiorem. Ipseq; Pilatus vtrò admonuit Iudæos, vt vin- ctum aliquem sibi dimitti pro solito priuilegio peterent: interrogatq; quem è duobus vellent sibi dimitti, Barrabam, an Christum. Item si vellent, dimit- teret eis Christum regem Iudæorum. At illi clamabant: *Non hunc, scilicet no-*

Christus
quantū pro
peccatori-
bus mori de-
siderarit.

Interfectio
Christi vti
Iudæis non
impunè abi-
erit.

Pilatus velu-
deis innocen-
tior fuerit.

Ioan. 19.

Matth. 27.

B b turbam,

turbam in proposito vt maneret, petendo Barrabam sibi dimitti, crucifigendū Iesum. Reclamauit Pilatus, dicens: *Quid enim mali fecit? pro quo vultis crimine vt crucifigam illum? Ego mortis non inuenio in eo causam. Corripit igitur illum, & emendatum dimittam.* Quanquam verò Pilatus hoc pia intentione fecerit, vt cum latrone illum proponeret eligendum sperans Barrabam eligendum, propter nimia eius facinora, propterea enim Iesum cum eo quoad ad eum erat facinorosus, proposuit: quo si magis habuisset aliquem flagitiosum ac pestiferum, illum cum Christo eligendum improbandum vè proposuisset vt Christum tam scelerato comparatum, faceret minus exosum, magisque vitam eligendum. Hoc enim voluit Pilatus, vt si Iesum non dimittere vellent, vt innocentem, dimitterent saltem vt mortis reum (quamuis eum reum non esse testabatur) ob priuilegium festi. Quod vt obtineret, pessimum quem habuit vincitū, cum illo proposuit, vt eum eligere vellent interrogans. Sed non desibilè fuit odium Iudæorum aduersus Iesum. Atque id eò ad eum malū non pertuisset proponere Pilatus, qui non vita dignior habitus apud eos fuisset quam Iesus. Quomodo igitur cœperam dicere, tametsi pio animo, hoc est, studiō berandi Christum, ita fecerit Pilatus, in maximam tamen accessit Christi ignominiam, in opprobriumque maximum, quod tam scelerato comparari latroni: cui vel ad eum habetur similis, vt optio detur quæ etiam sit cum deliberatione habenda, vter sit preferendus tanquam melior ac vita dignior. At expende nunc quanta sit Christo contumelia, quantaque blasphemia, quod latro pessimus illi antefertur, ipse deterior viliorque illo iudicatur: imò iam vita adhuc seruandus iudicatur, Christus interficiendus: quod vt fiat, etiam summo per eò clamatur atque rogatur.

Precatio pro sui contemptu.

Domine mi Iesu Christe, qui ad eum despici, ad eum vilis voluisti haberi, vt non solum latroni comparari, verum etiam tanquam latrone nequior, vitæque indignior probari voluisti: da nobis, vt nostri ex animo diligamus contemptum, & turberis sitibundum in nobis perseueret desiderium, qui es benedictus in secula. Amen.

DE CHRISTI NUDATIONE AD COLUMNAM
ligandi. Theorema XVII.

ARGVMENTVM.

Qui causam nullam habet erubescendi, propter nos erubescit nudatus.

IESUS ERUBESCENDI CAUSAM VT DIVER-
sam à nobis habuerit. Concio XVII.

Compertissimum omnibus puto erubescentiam nuditatis nostræ nobis ex peccato per inobedientiam & prauaricationem primorum parentum nostrorum, nobis accidisse. Siquidem vt scriptura refert, antequam peccarent Adâ & Eua in paradiso, erant ambo nudi, nec erubescabant. Quare profecto quia nihil in carne eorum erat obscenum, nihil turpe, nihil rationi repugnans: sed omnia tranquilla, subdita, rationi consentanea atque obtemperantia.

Ignominia
quâ Christi
accesserit
ex eius cum
latrone cõ-
paratione.

Nuditatis
sua erube-
scentia vnde
accidit
homini.
Genes. 3.